

Kardos Ferenc

Érdemes-e a Pannon Tükörben tanulmányt közölni?

Költői kérdés ez, hiszen csak akkor ildomos feltenni, ha igenlő a válasz. Igen, természetesen érdemes. De ennél az egyszerű, logikai válasznál lényegre törőbb választ is adhatunk: Igen, érdemes, hiszen figyelnek rá az egyes tudományterületek szakemberei, kutatók. Ez a figyelem pedig olyan olvasói körökbe juttatja el folyóiratunkat, melyekbe a szépirodalmi, színházművészeti és képzőművészeti közlések okán csak ritkán jutna el. Ennek a figyelemnek két nyilvánvaló jele is van. Az egyik a folyamatosan érkező, itt közlésre szánt szaktanulmányok, vagy tudományos népszerűsítő írások, a másik a hivatkozások szép száma. Az írások minőségét, a hivatkozások számát természetesen nem mérhetjük egy-egy tudományág szaklapjának minőségi szintjéhez, hivatkozási számaihoz, hiszen a Pannon Tükör nem egyik vagy másik tudományterület szaklapja, és nagyon helyesen soha nem is akart azzá válni, de más, hasonlóan egy térség kultúráját komplexen megmutatni akaró kulturális folyóiratokhoz mérten jó helyen áll.

A szaktanulmányok leginkább az országhatárokon is túl nyúló területről, a pannon tájról tudósító kutatási eredményeket közölnek az eddig eltelt tíz év alatt, de nagyon sok érdekes tanulmány jelent meg az egyes irodalmi, vagy más művészeti évfordulók kapcsán is. Így az irodalomtudomány és a történettudomány témáit érintő tanulmányok sorával találkozhattunk a lap hasábjain. De nem sokkal maradnak el ettől számságukban a néprajzi és a szociológiai-szociografikus írások sem.

Kiemelkedő és sokat hivatkozott tanulmányok elsősorban a tematikus számok inspirációjára születtek, példaként a Deák Ferencről, az olajiparról, vagy a zalai 1848/49-es eseményekről szóló lapszámokat említeném. De az irodalomtudományi újdonságokat is közre adó Mikszáth Kálmán, Hamvas Béla összeállítások is tartós értékei a lapnak. Ezek az újszerű megközelítésekben bővelkedő összeállítások azonban nem jöhettek volna létre a Pannon Tükör és a zalai kutatóbázisok: a Zala Megyei Levéltár, a Gőcseji Múzeum, a Thúry György Múzeum, a Balaton Múzeum közti tartósan jó kapcsolat nélkül. E műhelyek ugyanis meglátták a Pannon Tükörben azt a lehetőséget, melyet a mégoly kiváló saját

sorozataik, a Zalai Gyűjtemény, Zalai Múzeum sem biztosítottak az új zalai tudományos eredmények közreadásában és népszerűsítésében, egy új, a zalai értelmiség széles körét érintő olvasó- és népszerűsítő tábor. Folyóiratunk arra is alkalmasnak bizonyult az eltelt tíz év alatt, hogy a fiatal zalai kutatók is megmutatkozzanak benne, s arra is, hogy a szaktudományosság számára szokatlan határterületek – mint legutóbb József Attila és a komolyzene kapcsolata – is teret kapjanak. A Pannon Tükör is hasznosította e kapcsolatokat, hiszen e tartalmak, általános történeti érdeklődést is magáénak tudó helytörténeti, helyismereti irodalom tette keresetté tapasztalataim – könyvtáros kollégáim tapasztalatai – szerint az ország nagy könyvtáraiban.

Az irodalomtörténeti, művészettörténeti tanulmányok és nagy visszhangot kiváltó forrásközlések elsősorban a szerkesztők jó „szakmai” kapcsolatait dicsérik.

A hivatkozások számát, miután folyóiratunk nem tudományos szaklap, nem méri a tudományometriával foglalkozók. Az internet segítségével azonban pár nap alatt több, mint 100 hivatkozást találtam. A hivatkozások harmada a folyóiratban közlő kutatók saját publikációs jegyzékeiben található. Ez azt jelenti, hogy az itt közlők írásukat érdemesnek tartják felvenni hivatalos publikációik közé. A hivatkozások kétharmada az itt közölt írás feldolgozásáról tudósít. Több, mint tíz hivatkozást találtam viszonylag rövid idő alatt a már említett tematikus összeállítások mellett Pomogáts Béla esszéire, Petánovics Katalin és Kerecsényi Edit néprajzi írásaira, illetve a romákról szóló írásokra vonatkozóan.

A szaktanulmányok mellett sok hivatkozást találtam a II. világháborúval kapcsolatos szépirodalom – dokumentumirodalom – egyes darabjaira is, mely azt mutatja, a folyóirat forrásközlései e téren is fontosak.

A Pannon Tükör tíz éve tehát nem múlt el nyomtalanul a tudományosság felől nézve sem, s ezek az adatok azt mutatják, folyóiratunk visszalapozva is érdekesnek, tartalmasnak tűnik, régebbi számai is keresetté válhatnak. S talán az is előfordulhat, ebben hiszek, hogy egy-egy vers akkor kapja el az olvasó szemét, akkor hatol szívig, amikor egy régi tanulmány után lapozgat.